

Bilag 23.

Oversættelse.

**Fællesnordisk stemmeforklaring om Namibia afgivet i 4. udvalg den 14.
december 1971 af den svenske repræsentant.**

Den danske, den finske, den islandske, den norske og den svenske delegation støttede den resolution om Namibia, som udvalget netop har vedtaget. Vi er særligt glade for at have kunnet gøre dette, fordi vi i de sidste fem år har måttet afstå på tilsvarende resolutioner.

Vor stemme for forslaget afspejler vor grundindstilling til Namibia-spørgsmålet. De fem nordiske lande finder på linie med et overvældende flertal af FNs medlemslande, at Sydafrikas fortsatte tilstedeværelse i Namibia er ulovlig. Følgelig anerkender vi ikke sydafrikansk myndighed over området. Herom har vi officielt underrettet den sydafrikanske regering for et år siden.

I kommuniqueet fra de nordiske udenrigsministres møde i begyndelsen af september d. å. udtryktes håbet om, at Den internationale Domstols vejledende udtalelse under sagens forestående behandling i FNs sikkerhedsråd og generalforsamlingen måtte være en tilskyndelse til at genskabe bred enighed om Namibia-spørgsmålets behandling i FN.

Vi finder nogen opmuntring i den udvikling, der er sket i de sidste par måneder. Rådet har allerede vedtaget een resolution, nr. 301, hvorom der opnåedes ret så bred enighed. Vi håber, at det andet resolutionsforslag, der foreligger fra rådet snart må blive behandlet, og at det vil blive enstemmigt vedtaget, således at det kan få de faste

sikkerhedsrådsmedlemmers styrke bag sig. De nordiske lande er af den faste overbevisning, at der bør gøres enhver anstrengelse for at bringe det namibianske folk sikkert ind på vejen til frihed. Vi betragter den netop her i udvalget vedtagne resolution som en bestræbelse fra forslagsstillernes side på at opnå den brede enighed, som vi har håbet på. Sammenlignet med sidste års tekst er den efter vor opfattelse i almindelighed holdt i mere akceptable vendinger. Nogle af de bestanddele, vi havde stærke indvendinger imod, er udgået. Der er stadig punkter i resolutionen, der ikke falder i tråd med principper, der er ufravigelige for de nordiske lande. Da vi er forvisset om, at disse er dette udvalgs medlemmer vel bekendt, skal jeg ikke komme nærmere ind derpå. Visse paragraffer forekommer os at gribe ind i sikkerhedsrådets kompetence, og vi finder dette særligt upassende, eftersom rådet aktivt befatter sig med Namibia-spørgsmålet og måske endog vil vedtage yderligere en resolution. Hvis der havde været afholdt delafstemning, ville vi have afstået på nogle paragraffer.

Dette svækker imidlertid ikke vor faste støtte til resolutionens hovedformål, der for os at se er at prøve at skaffe det namibianske folk mulighed for i fuld frihed at gøre brug af dets ret til selv at bestemme, hvorledes det ønsker, at dets fremtid skal formes.